



בש"פ 1234/21 - שלמה אלגריסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1234/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: שלמה אלגריסי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

תאריך הישיבה: י"ג באדר התשפ"א (25.2.2021)

בשם העורר: עו"ד איתן און
בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ת' נסים שי) מיום 21.1.2021 במ"ת 52167-11-20, במסגרתה נקבע כי העורר יעצר עד לתום ההליכים נגדו.

1. ביום 22.11.2020 הוגש כתב אישום נגד העורר ושלושה אחרים (להלן: הנאשמים) המייחס להם עבירות של ייצור הכנה והפקה; החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית; והחזקת כלים - עבירות לפי סעיף 6; 7(א)+(ג); ו-10 (בהתאמה) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; וכן נטילת חשמל - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לפי המתואר בכתב האישום, בין התאריכים 1.1.2020-8.11.2020, הנאשמים החזיקו ותפעלו מעבדת סמים בתוך בניין תעשייתי בעיר נוף הגליל, תוך שהם נוטלים חשמל, שלא כדין, בשווי של כ-211,397 ₪. נכון ליום 8.11.2020, הנאשמים גידלו והחזיקו במעבדה 704 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ-53 ק"ג.

3. לצד כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים בעניינו. בא כוחו של העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר שירות מבחן.



4. בתסקיר שירות מבחן מיום 13.1.2021 צוין, בין היתר, כי העורר הוא בן 31 ורווק; כי עובר למעצרו נהג לגדל סמים לצורך כיסוי חובותיו מהימורים; כי הוא בעל פלילי הכולל חמש הרשעות בין השנים 2007-2017 בגין עבירות רכוש, אלימות, סמים, הפרות הוראות חוקיות, היעדרות משירות שלא ברשות, התחזות לאדם אחר במטרה להונות וקשירת קשר לעשות פשע; כי בגין הרשעות אלו ריצה מספר עונשי מאסר בפועל; כי הוא נעצר בתיק דנן כשנה וחצי בלבד לאחר ששוחרר ממעצרו האחרון, וכאשר עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו; כי חבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים כבר בגיל צעיר; וכי הוא בעל דפוסים אימפולסיביים ופורצי גבולות, ומתקשה להתמודד עם גבולות חיצוניים וגורמי סמכות. בגין האמור, שירות מבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות להתנהגות עוברת חוק בעתיד, לרבות שימוש בסמים. באשר לחלופת המעצר שנבחנה - מעצר באיזוק אלקטרוני בבית אחותו בנתניה (להלן: בית האחות), על אף הרושם החיובי שהותירו המפקחות המוצעות, שירות מבחן העריך כי אין ביכולתן להציב לעורר גבולות ולמנוע ממנו לשוב להתנהגות פלילית, וזאת נוכח המתואר לעיל ובפרט בשל התמכרותו לסמים ולהימורים. בנוסף, שירות מבחן התרשם כי בקשתו של העורר להשתלב במסגרת טיפולית היא הצהרתית בלבד ואינה נובעת מחיבור למצוקתו או מרצון כן להיגמל מסמים, ומשכך קבע כי אינו בשל להחל בהליך טיפולי ארוך טווח. בשורה התחתונה, שירות מבחן לא המליץ על חלופת מעצר כלשהי.

6. בהחלטתו מיום 1.1.2021 הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. נקבע, בין היתר, כי עולה מתסקיר המעצר שהעורר מנהל אורח חיים התמכרותי ומסתבך בפלילים פעם אחר פעם, לרבות בעבירות הנוגעות לגידול סמים; כי לעורר מספר הרשעות; כי העבירות המיוחסות לעורר בהליך זה בוצעו לכאורה כאשר מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו; כי העורר ציין בעצמו שגידל סמים כמקור פרנסה לצורך כיסוי חובות, דבר המלמד כי התנהגותו הפלילית היא בבחינת אורח חיים עבורי; כי קיים קושי של ממש ליתן בו אמון שישמור על תנאי החלופה; כי אינו מודע לחומרת מצבו, לרבות ביחס להתמכרותו; וכי אין בידן של המפקחות המוצעות למנוע הישנות להתנהגות פלילית מצדו של העורר, וזאת על אף הרושם החיובי שהותירו על בית המשפט.

7. בערר שלפניי, נטען, בין היתר, כי נוכח התרשמותו החיובית של בית משפט קמא מן המפקחות המוצעות ונוכח ההיתכנות לפיקוח אלקטרוני בבית האחות, יש בחלופת המעצר כדי להפיג את מסוכנותו של העורר. בא כוח העורר חזר והדגיש כי במצב הדברים הרגיל מן הסתם לא היה מגיש ערר על החלטת המעצר, אלא שלנוכח הפיקוח האנושי המוצע, בדמות אחותו של העורר, ניתן לאיין את מסוכנותו. אחותו של העורר, שנכחה באולם בעת הדיון, ביקשה על אחיה והתחייבה לפקח עליו באופן שלא יכול לחזור לסורו.

8. כנגד העורר קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. אך עיקרו של דבר הוא אורח חייו של העורר - כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן והסתבכותו החוזרת ונשנית בפלילים. אכן, אחותו של העורר הותירה רושם של דמות דומיננטית שגמרה אומר לסייע לעורר לחזור לחיים נורמטיביים. אולם עברו של העורר ואורח החיים השולי והעברייני שהוא מנהל, שבבסיסו התמכרותו לסמים ולהימורים, מעידה על כך שלא עלה בידי משפחתו לעצור את התדרדרותו וכי לא ניתן לתת בו אמון. במצב דברים זה, לא סגי ברצונה הטוב של אחותו. כפי שציין שירות המבחן, רק מסגרת טיפולית תוכל ליתן מענה לבעיית ההתמכרות של העורר ולהעלותו לפסים של חיים נורמטיביים. ברם, העורר במצבו דהיום לא נמצא מתאים להיקלט במסגרת קהילה טיפולית.

9. אשר על כן, הערר נדחה.



ניתנה היום, ט"ז באדר ה'תשפ"א (28.2.2021).

ש ו פ ט
